

Summary

Cayc and the Art Systems as an institutional strategy

In 1977, *Signs in artificial ecosystems*, Cayc's group exhibition at the 14th Sao Paulo Biennial, stood up with the Itamaraty Prize. After almost a decade of work this landmark also close a period for the group and for Cayc. During those years the institution had strengthened its position as one of the most important spaces in Argentinean art scene and, undoubtedly, as the most internationally recognized. This fact was far from being casual, it responded to the strategy of Jorge Glusberg, Cayc's only director and founder, who had proposed himself to establish a new institutional model. The aim was to create local and international circuits of visibility for both Argentinean and Latino-American artists. The concept of "art systems" was the main strategy he used to obtain this goal, a category that shaped his institutional program seeking for international entity for Latino-American art.

The concept had a strong structuralist basis, the dominant theoretical tendency in culture during the sixties that incorporated "communication" and the union of disciplinary perspectives as the renewing concepts of the social sciences. Through the different uses of the term, this text intends to explain some of the institutional strategies that Cayc forged in the seventies in order to foster and promote Glusberg's proposal to reach a new regional aesthetics.

Streszczenie

Cayc i sztuka systemów jako strategia instytucjonalna

W 1977 roku, w czasie czternastego Biennial w São Paulo, wystawa grupy Cayc pt. *Znaki w sztucznych ekosystemach* została uhonorowana nagrodą Itamaraty. W ten sposób po prawie dekadzie działalności zakończyła się historia grupy Cayc. W ciągu tych dziesięciu lat grupa ta zdobyła rozgłos jako jedna z najważniejszych na lokalnej scenie artystycznej, a także jako najbardziej rozpoznawalna na arenie międzynarodowej. Stało się to dzięki strategii przyjętej przez Jorge Glusberga, dyrektora i założyciela Cayc, który postawił na wypracowanie nowego modelu instytucjonalnego. Jego celem było stworzenie przestrzeni do promocji lokalnej i międzynarodowej zarówno argentyńskich, jak i ogólnie łacinoamerykańskich artystów. Idea „sztuki systemów” była jego podstawowym narzędziem do osiągnięcia tego celu i ukształtowała jego program instytucjonalny, którego celem było wypracowanie międzynarodowego podmiotu dla sztuki łacinoamerykańskiej. Zamysł ten opierał się w dużej mierze na strukturalizmie, będącym dominującą tendencją teoretyczną w latach 60., wprowadzającym komunikację i interdyscyplinarność jako nowości w obszarze badań społecznych. Celem artykułu jest wyjaśnienie wybranych strategii wykorzystywanych przez Cayc w latach 70. dla osiągnięcia i rozpropagowania idei Glusberga o stworzeniu nowej estetyki regionalnej.

tłum. Katarzyna Szoblik